

?Fra Valentí, expert en herbes santes

Valentí Serra i Fornell, frare caputxí manresà del barri de les Escodines resident a Sarrià, divulgador i investigador de la història, no deixa passar cap de les ocasions en què és convidat a Manresa per aportar els seus coneixements. La darrera vegada va ser aquest estiu en què va fer una xerrada sobre les herbes santes al claustre del convent dels Dominics adequat com a Espai 1522, per la petjada ignasiana. Els seus temes preferits són els caputxins i les herbes remeieres i precisament l'any 2011 va publicar un llibre que unia aquests dos conceptes. Pel que fa a la temàtica caputxina, remarcaria dos títols: *La predicació dels framenors caputxins: des de l'arribada a Catalunya al concili Vaticà II (1578-1965)*, publicat a Barcelona, el 2012, i *Els frares caputxins de Catalunya: de la Segona República a la postguerra (1931-1942)*, Barcelona, 2014. Malgrat estar enclaustrat coma arxiver provincial dels caputxins des de 1987, i ésser director de la Biblioteca Hispano-Caputxina, no ha deixat mai de banda el seu caire mediàtic. Des de fa anys és col·laborador de Ràdio Estel i aquest setembre estrena programa a la televisió catalana.

En les seves darreres recerques va esmentar que havia trobat «autèntics tresors de pobres» per reaprofitar tradicions que havien estat pròpies de l'experiència coral i religiosa d'etapes més primitives. Va remarcar la importància de les faves a la ciutat i va recordar la revolta popular dels favets, quan els canonges de la Seu volien cobrar el delme, que no havia existit mai. En aquest sentit és fonamental la lectura de l'article *L'Avalot de les Faves a Manresa. Un moment de la revolta de la terra a Catalunya el 1688*, publicat per Llorenç Ferrer a la revista *Recerques*. Aquesta planta lleguminosa li serveix per esmentar les faves de sant Ignasi, una descoberta dels missioners manresans a les Filipines, que feien servir els indígenes per emmetzinar les fletxes. Des del 1818 es va descobrir que la planta té la capacitat de curar les febres intermitents. La figura d'Iñigo López o Ignasi de Loiola li permet fer crítica d'un audiovisual sobre ell pels seus anacronismes, ja que en aquella època, quan passejava per Viladordis, «no hi havia ni mongeteres ni tomaqueres». En la seva conferència va fer un repàs històric de les herbes santes en temps de sant Ignasi i la seva capacitat curativa.